

๒๕

ทำไมต้องชวนทำบุญบ่อย ๆ

บุญ แปลว่า เครื่องชำระใจให้บริสุทธิ์ เมื่อใจบริสุทธิ์ ใจจะมีคุณภาพ ความใสความสว่างจะบังเกิดขึ้น นี่แหละคือ ตัวบุญ กระแสบุญอยู่ตรงกลางดวงบุญ

บุญเกิดขึ้นเมื่อเราให้ทาน รักษาศีล หรือเจริญภาวนา จะทำให้จิตมีคุณภาพขึ้น มีอานุภาพส่งกระแสบุญไปทุกทิศทุกทาง สามารถดึงดูดสมบัติทั้งหลายที่มีอยู่ในโลกได้

ยามใดที่เรามีบุญ กระแสบุญจะส่งผล เราก็รวมสมบัติให้มาเป็นของเราได้ แต่ยามใดบุญน้อย กระแสบุญก็อ่อนตัวลง สมบัติแม้มีอยู่ก็สูญสลายไป ปลัดพรากไป เพราะไม่มีแรงดึงดูดเข้ามา

เพราะฉะนั้น สมบัติจะอยู่กับเราได้ ต่อเมื่อเรามีบุญ ถ้าหมดบุญ ก็เปลี่ยนมือไป บุญจึงเป็นสิ่งสำคัญ แม้เรามองไม่เห็นด้วยตา สัมผัส ไม่ได้ด้วยมือ แต่ว่าสิ่งนั้นมีอยู่ จะเห็นได้ก็ต้องเข้าถึงธรรมกาย มีญาณ-ทัสสนะเกิดขึ้น เราจะเห็นกระแสน้ำแห่งบุญ ซึ่งอยู่ในกลางดวงบุญ คอยส่งกระแสออกไปทุกทิศทุกทาง

แม้แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ในระหว่างที่สร้างบารมี พระองค์ทรงสั่งสมบุญอยู่เป็นนิจ เพราะพระองค์รู้เห็นว่า บุญเป็นบ่อเกิดแห่งความสุขและความสำเร็จในชีวิต ตั้งแต่ชีวิตในระดับของปุถุชนจนกระทั่งเป็นพระอริยเจ้า

๕ พุทธกิจภายใน พ.ศ. ๒๕๓๘